

## UZASADNIENIE

**Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pozwem złożonym 6 maja 2020 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w W. kwoty 400€ wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnionego lotu z C. do S. nr (...), którego pasażerem była I. M.. Powód wskazał, iż powyższy lot miał rozpocząć się w dniu 15 czerwca 2019 r. o godzinie 10.45, a zakończyć w tym samym dniu o 12.25. Powód wskazał, iż powyższy lot opóźnił się, albowiem rozpoczął się dopiero o godzinie 17.09., a zakończył o godzinie 18.23, w związku z czym zdaniem powoda opóźnienie w wykonaniu powyższego lotu wyniosło 6 godzin i należne powodowi odszkodowanie to kwota 400 euro. Powód uzasadnił swoje roszczenie powołując się na Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dalej: rozporządzenie nr 261/04).**

**W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o odrzucenie pozwu, zgłaszając zarzut niedopuszczalności drogi sądowej, oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwany zarzucił, iż powódka nie wykazała, aby składała reklamację, a tym samym nie może skutecznie dochodzić roszczeń powołując się na Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, co zdaniem pozwanej winno skutkować odrzuceniem pozwu. [pozwany podniósł, iż powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania z roszczeniem, albowiem nie wykazał, aby I. M. uczestniczyła w rejsie, którego dotyczy pozew. Pozwany podniósł, iż opóźnienie lotu (...) nie przekroczyło 3 godzin, albowiem według oficjalnych dokumentów opóźnienie tego lotu wyniosło jedynie 25 minut.**

**W piśmie procesowym z dnia 29 grudnia 2021 r. pełnomocnik powódki sprecyzował, iż opóźnienie, którego dotyczy sprawa nastąpiło na lotnisku w S., gdzie pasażerka czekała 9 godzin na dalszy odcinek lotu do K..**

### **Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:**

I. M. dokonała w dniu 6 stycznia 2019 r. rezerwacji nr (...) w biurze (...) sp. z o.o. w O. wycieczki na wyspę K. w dniach od 8 czerwca 2019 r. do 15 czerwca 2019 r. W ramach rezerwacji miała również zagwarantowany przelot na trasie K. –K. w dniu 8 czerwca 2019 r. lotem nr TVP (...) i na trasie K.- K. w dniu 15 czerwca 2019 r. lotem nr TVP (...) wykonywanym przez przewoźnika (...) sp. z o.o. w W.. Zgodnie z dokumentem rezerwacji wylot z K. był zaplanowany na godzinę 16.25 z międzylądowaniem w S. o godzinie 18.05, a następnie wylotem o 19.05. do K. i przybyciem do K. o godzinie 20.15.

**Dowód:** dokument rezerwacji – k. 13.

W dniu 20 maja 2019 r. doszło do zmiany przez przewoźnika S. P. planu lotu nr TVP (...), co skutkowało podpisaniem przez przewoźnika z (...) sp. z o. o. z siedzibą w O. aneksu „A. 1 – Standard Charter C.”, w którym wskazano nowe godziny wykonania lotu nr (...), który miał wystartować z K. o godzinie 13.25, wylądować w S. o 16.05, następnie wystartować ze S. o 17.05 i wylądować w K. o 18.15. O zmianie rozkładu lotów sieć sprzedaży I. została zawiadomiona w dniu 22 maja 2019 r., a w dniu 23 maja 2019 r. zostali o zmianie lotów zawiadomieni klienci, w tym I. M., dostali powiadomienia sms o zmianie godzin lotu.

**Dowód:** aneks – k. 96-97, 109-111, mail – k. 98, zeznania świadka I. M.- k. 136-137.

W dniu 15 czerwca 2019 roku organom służb ruchu lotniczego przez przewoźnika został przedłożony plan lotu nr (...) ((...)) na trasie K.- S., w którym zadeklarowano planowany czas startu z lotniska w K. o godzinie 13.25 (...) (15.25 (...))

i jego lądowania na lotnisku w S. o godzinie 15.50 (...) (17.50 (...)). Faktycznie start samolotu z lotniska na K. nastąpił z opóźnieniem i jego lądowanie na lotnisku w S. odbyło się o godzinie 16.25 (...) (18:25 (...)). Czas opóźnienia wyniósł 35 minut w stosunku do zaplanowanego lądowania w S. na godzinę 17.50 (...).

**Dowody** : pismo (...) k. 69, depeza- k. 70.

W dniu 12 marca 2020 r. I. M. zawarła z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialności z siedzibą w W. umowę powierniczego przelewu wierzytelności z tytułu naruszenia warunków umowy przewozu lotniczego, na mocy której przeniosła powierniczo na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialności z siedzibą w W. wierzytelności, przysługujące jej w związku z naruszeniem przez przewoźnika lotniczego (...) w dniu 15 czerwca 2019 r. (...), w szczególności wierzytelności o zapłatę odszkodowania oraz o zaległe odsetki. Spółka zobowiązała się do wykonania czynności powierniczych mających na celu odzyskanie wierzytelności w imieniu własnym, lecz na rachunek klienta. Strony ustaliły, iż za skuteczne wykonanie czynności powierniczych spółka otrzyma wynagrodzenie w postaci prowizji, w wysokości i na zasadach określonych w regulaminie.

**Dowód:** umowa przelewu- k. 10-11.

Mailem z dnia 5 maja 2020 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialności z siedzibą w W. wezwała (...) do zapłaty kwoty 250 euro tytułem odszkodowania za opóźniony lot nr (...) z dnia 15 czerwca 2019 r. na trasie K.-S..

**Dowód:** wydruk mail – k. 17.

W dniu 13 marca 2020 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialności z siedzibą w W. złożyło internetowo do (...) reklamację nr (...) /2020-03-12/ (...) wzywając do zapłaty kwoty 250 euro tytułem odszkodowania za opóźniony lot nr (...) z dnia 15 czerwca 2019 r. na trasie K.-S..

**Dowód:** reklamacja z tłumaczeniem – k. 60-63, wydruki z systemu – k. 51-52, wydruki z systemu z tłumaczeniem – k. -88-91.

### **Sąd Rejonowy zważył, co następuje.**

Powództwo okazało się bezzasadne.

Nie był sporny fakt samego faktu zawarcia umowy przewozu. Okoliczności te Sąd uznał stosownie do treści art. 230 k.p.c. za przyznane - jako niezaprzeczone, zatem niewymagające przeprowadzania postępowania dowodowego. Nie budziły one wątpliwości Sądu, albowiem znalazły potwierdzenie w złożonych wraz z pozwami dokumentach, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony. Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony, albowiem ich treść wzajemnie się uzupełniała, a żadna ze stron nie podnosiła zarzutów odnośnie prawdziwości i autentyczności przedłożonych dokumentów. Sąd za wiarygodne uznał również zeznania świadka I. M. w tym zakresie, w jakim znajdowały one potwierdzenie w treści zebranych dokumentów.

Kwestią sporną w okolicznościach badanej sprawy pozostawało to, czy lot wskazany w pozwie nr 7439 na trasie K.- S. był opóźniony, a w konsekwencji czy powódce przysługiwało roszczenie o odszkodowanie za opóźniony lot. Powódka wskazała bowiem w pozwie jednoznacznie, iż podstawą jej roszczenia jest opóźnienie lotu (...) na trasie K.- S..

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w Rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu. Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć, mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Stosownie do art. 7 ust. 1 Rozporządzenia pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1.500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1.500 do 3.500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b). Przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu. Mając na względzie utrwaloną linię orzecniczą Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dawniej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości) należy zauważyć, że powołane przepisy Rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów należy traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego Rozporządzenia, jeżeli z powodu w/w lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, tzn. jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej, takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (tak Europejski Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07).

W okolicznościach badanej sprawy, co jednoznacznie wynika z treści pozwu, powódka domagała się odszkodowania za opóźnienie lotu (...) na trasie K.- S.. Powyższa okoliczność wynika nie tylko z treści pozwu, ale również z treści całej korespondencji przedsądowej kierowanej do pozwanej spółki, w tym z wezwania do zapłaty i treści złożonej do przewoźnika reklamacji. Podstawą faktyczną zgłaszanego przez powódkę roszczenia było zatem opóźnienie powstałe na trasie lotu K. – S.. Zebrane w sprawie dowody nie pozwalają stwierdzić, aby na tej trasie, na tym odcinku lotu, doszło do opóźnienia przekraczającego 3 godziny, które uzasadniałoby przyznanie odszkodowania. Jak wynika z informacji nadesłanej przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej zgodnie z planem lotu u nr (...) ( (...)) na trasie K.- S., planowany czas startu samolotu z lotniska w K. miał odbyć się o godzinie 13.25 (...) (15.25 (...)) i jego lądowania na lotnisku w S. o godzinie 15.50 (...) (17.50 (...)). Faktycznie start samolotu z lotniska na K. nastąpił z opóźnieniem i jego lądowanie na lotnisku w S. odbyło się o godzinie 16.25 (...) ( 18:25 (...)), a zatem czas opóźnienia lotu na trasie K. – S. wyniósł 35 minut.

Nie sposób również podzielić zarzutu powódki, iż zmiana godzin lotu (...) nastąpiła w dniu wylotu, albowiem pozwana za pomocą przedłożonego aneksu z dnia 20 maja 2019 r., jak również korespondencji mailowej wykazała, iż zmiana pierwotnego planu lotu (...) nastąpiła już 20 maja 2019 r., a I. M. została o tej zmianie poinformowana w dniu 23 maja 2019 r., co sama przyznała w składanych zeznaniach na piśmie. Pasażer został zatem powiadomiony o zmianie godzin lotu, który miał odbyć się 15 czerwca 2019 r. już w dniu 23 maja 2019 r. czyli 23 dni przed planowanym lotem. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, co miało miejsce w badanej sprawie.

W ocenie sądu nie sposób zatem uznać, iż podczas wykonywania lotu nr (...) na trasie K.- S. doszło do opóźnienia uzasadniającego przyznanie odszkodowania pasażerowi I. M..

Powódka powołała się na nowe okoliczności faktyczne i sprecyzowała zupełnie nową podstawę faktyczną dochodzonego roszczenia dopiero w piśmie stanowiącym mowę końcową przed zamknięciem rozprawy, gdzie wskazała, iż doszło do opóźnienia lotu (...) ( (...)) na dalszym odcinku tj. na trasie S.- K. i to uzasadnia przyznanie odszkodowania powódce. Powódka na te nowe okoliczności faktyczne nie naprowadziła żadnych wniosków dowodowych. Brak bowiem dowodu, iż powódka skutecznie złożyła pismo reklamacyjne dotyczące opóźnienia lotu (...) ( (...)) na trasie S.- K., brak dowodu, jakie opóźnienie na tej trasie powstało, poza mało precyzyjnymi zeznaniami świadka I. M., iż opóźnienie wynosiło około 9 godzin. Znamienne jest to, iż zmiana stanowiska powódki nastąpiła dopiero na skutek treści zeznań świadka I. M., która wyraźnie zeznała, iż opóźnienie nastąpiło dopiero na odcinku trasy S.- K., albowiem na lotnisku w S. świadek czekała prawie 9 godzin na lot do K.. Zarówno w wezwaniu do zapłaty kierowanym do pozwanej, jak również w składanej pozwanej reklamacji, powódka jednoznacznie precyzowała, iż roszczenie o odszkodowanie wywodzi z opóźnienia, do którego doszło w locie (...) na odcinku K.-S.. Wszelkie twierdzenia pozwu, jak również wnioski dowodowe powołane przez powódkę dotyczą lotu na trasie K. – S.. Powódka nie przedłożyła żadnych dowodów na fakt, iż doszło do opóźnienia na trasie S.- K.. Nie powoływała się również w samym pozwie na takie opóźnienie, wskazując jednoznacznie, iż pozew dotyczy opóźnienia lotu (...) na trasie K.- S.. Z powyższych względów roszczenie powódki nie mogło zostać uwzględnione.

Wobec nie wykazania istnienia roszczenia, powództwo podlegało oddaleniu w całości, o czym sąd orzekł w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł w pkt II wyroku. Powód jest stroną przegrywającą sprawę, więc na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jest to kwota 900 zł tytułem zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

sędzia Patrycja Wojczuk

(...)

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

G., (...)

(...)